

Č. 7763.

Pojištění nemocenské (Slovensko): Kdy je dána totožnost podniku nového podnikatele, podnikem předchůdcovým ve smyslu § 21, odst. 3 min. nař. č. 4790/1917 ?

(Nález ze dne 21. února 1929 č. 3599.)

V ě c : Okresní nemocenská pojišťovna v P. proti ministerstvu sociální péče (za sůč. Mořice G. adv. Dr. Angelo Goldstein z Prahy) stran ručení za nemocenské příspěvky.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Okr. úřad v Prešově výměrem z 2. května 1924 zrušil k odvolání Mořice G. v T. výměr okr. dělnické pojišťující pokladny v P., jímž byly Mořici G., jako nástupci v podniku firmy Emerich D. k náhradě předepsány nemocenské pojistné příspěvky touto firmou nezaplacené, včetně moučné dávky 17.585 Kč 21 h.

Min. soc. péče nevyhovělo nař. rozhodnutím odvolání okr. pokladny pro dělnické pojištění v P. z těchto důvodů : Podle zprávy četnické stanice v G. z 1. června 1926 neprovozoval Mořic G. nikdy dřevařského podniku ani sám ani ve společnosti s jinou firmou a nepřevzal od D. podniková zařízení movitá ani nemovitá. V měsíci prosinci 1920 ukončil Emerich D. svůj lesní podnik a zaměstnané dělníky propustil. Podle zprávy téže četnické stanice z 9. prosince 1926 nebyla mezi Mořicem G. a Emerichem D. žádná písemná kupní smlouva sjednána. Podnik Emericha D. záležel v kácení a prodávání dříví. U Mořice G. dřevařský lesní podnik vůbec neexistoval, poněvadž G. prodával pouze hotové palivové dříví, koupené, resp. vyměněné od D. Z uvedeného jest zřejmo, že Mořic G. nebyl nástupcem v podniku Emericha D., neboť nástupnictví v podniku předpokládá totožnost živn. odvětví, místa, pracovních prostředků a řízení, která však konaným šetřením nemohla býti zjištěna.

O stížnosti nss uvážil :

Spor byl řešen podle § 21 odst. 3 min. nař. č. 4790 z r. 1927, jenž stanoví, že za nedoplatky pojistných příspěvků a legitimačních poplatků zodpovědný je nejen původní dlužník, nýbrž i každý, kdo toho kterého času je majitelem podniku — nástupce v podniku. Ohledně této povinnosti má se posouditi dle daných poměrů totožnost podniku, pokud se týká okolnost, provozuje-li nástupce podnik původního dlužníka.

Dle tohoto předpisu jest předpokladem ručení nástupce v podniku za nedoplatky nemocenských příspěvků jeho předchůdce, aby nástupce provozoval podnik původního dlužníka t. j., totožnost podniku po stránce objektivní.

Otázku totožnosti podniku Emericha D. a Mořice G. zodpověděl žal. úřad záporně, vycházeje z názoru, že totožnost podniku předpokládá nejen totožnost živn. odvětví, nýbrž i místa, pracovních prostředků a řízení, — jichž totožnost popřel —, přikládal tedy rozhodující význam pro řešení otázky totožnosti podniku i jeho rozsahu a způsobu provozu. — Tato hlediska pro posouzení totožnosti podniku považuje nss za správná, poněvadž nelze logicky mluvit o tom, že nástupce provo-

zuje podnik původního dlužníka, jsou-li tu podstatné různosti v těchto kriteriích, žal. úřadem vytčených.

Zda v konkrétním případě takové podstatné různosti tu jsou, posuzuje úřad »dle daných okolností« (§ 21 odst. 3 cit. min. nař.); úsudek, k němuž úřad došel, hodnotě skutkový materiál, provedeným šetřením získaný, může nss přezkoumati toliko s hlediska § 6 odst. 2 zák. o ss — — —

Uznal-li úřad na podkladě uvedeném, že tu je podstatná různost v rozsahu i způsobu provozu podniku původního dlužníka a Mořice G., nelze shledati, že by úsudek ten byl v rozporu se spisy anebo nelogický. — — — —

Č. 7764.

Vojenské věci: I. * Podle § 5 odst. 2 a 5 zák. č. 195/1920 zamezuje nepříznivá kvalifikace i postup do dalšího platového stupně hodnostní třídy, jejíchž platů nabyto časovým postupem a nikoli jmenováním. — II. * Ustanovením § 5 odst. 5 téhož zák., že pro časový postup nejsou započítatelný roky, v nichž byla nepříznivá kvalifikace dána, vylučuje se ze zápočtu pro časový postup vždy celý kvalifikační rok, v němž byla nepříznivá kvalifikace dána, i když kvalifikace tato, resp. nezpůsobilost k povýšení jest podle kvalifikační listiny omezena na část roku.

(Nález ze dne 22. února 1929 č. 3592).

Prejudikatura: Boh. A. 7643/28.

Věc: Josef K. v Bratislavě proti ministerstvu národní obrany o vrácení zálohy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-I, jmenovaný dle osobního věstníku mno ze 6. května 1922 č. 37 dnem 1. listopadu 1921 nadporučíkem (X. hodn. třída), měl na základě propočítání služ. doby dne 1. ledna 1921 plat IX. hodn. třídy 1. plat. stupně s vybývající dobou 1 roku a 11 měsíců, takže měl postoupiti dnem 1. prosince 1921 do platů IX. hodn. třídy 2. plat. stupně, ale tento plat. postup nebyl uskutečněn, aniž bylo o něm rozhodováno. St-I byl za kvalifikační rok od 1. října 1921 do 30. září 1922 popsán jako k povýšení nezpůsobilý, a to na základě nepříznivé kvalifikace, jež byla v rubrice 12. a 13. kvalifikační listiny díl II. zapsána s dodatkem, že tato vada platí od 6. května 1922. Rovněž za období 1922/23 a 1923/24 dostal st-I v rubrice 12. kval. listiny díl II. známku 2 a za rok 1923/24 mimo to v rubrice 18. známku 1, a byl označen za nezpůsobilého k povýšení. Výnosem z 21. prosince 1923 povolilo mno, aby voj. gážistům v činné službě byly podle pravděpodobného výsledku nového propočtení služ. let, upraveného vl. nař. z 20. prosince 1923, vydaným k provedení zák. č. 152/1923, — jež bylo ve sbírce zákonů a nařízení vyhlášeno teprve později pod č. 10 ex 1924 —, vyplaceny nezávazně zálohy do určité výše tam stanovené.

Ve smyslu tohoto výnosu byla st-li příslušnou hosp. správou vyplacena záloha 2.000 Kč. Účetním náležen hosp. správy posádkového velitelství v Bratislavě z 12. května 1926 bylo st-li předepsáno vrácení